

Ann Christy, Mijn oma

Het was een heel groot huis, voornaam
Een oude dame voor het raam
Zulke mensen zie je vandaag niet meer
En ze was de laatste, 't was m'n oma
Ik zie je nog wuiven en er kwamen duiven
Vlak langs je raam, ze kwamen om eten
Ik hoor je nog roepen, 'k viel van alle stoepen
Dat je al zo oud was kon ik niet weten
Er is een tijd van komen en gaan
Dat zei je altijd
Maar ik kon niet weten dat alles zo heel snel gaat
Er lagen altijd snoepjes klaar
Je droeg zo'n oude kam in 't haar
En je vond de sprookjes zelf uit voor mij
'k Wist niet beter, dat ging nooit voorbij, oma
Hoe je zat te wachten, alleen met je gedachten
Beelden van vroeger of nog van heden
Kleine witte handen die nergens meer belangden
Dan in je schoot, dat zachte verleden
Hoe zou ik worden als het mijn beurt is
Zou ik zo mooi zijn
Maar 'k kan het niet geloven dat alles zo snel gaat
Ik zie je nog wuiven en er kwamen duiven
Vlak langs je raam, ze kwamen om eten
Ik hoor je nog roepen, 'k viel van alle stoepen
Dat je al zo oud was kon ik niet weten
Er is een tijd van komen en gaan
Dat zei je altijd
Maar ik kon niet weten dat alles zo heel snel gaat
Het was een heel groot huis, voornaam